

5. Каланова Ш.М. Студентоцентрированное обучение, преподавание и оценка: основные принципы, параметры и условия // Материалы международного обучающего семинара. – Астана. 2017. – Электронный ресурс: <https://iqa.kz/>

6. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики / Під заг. ред. О.В.Овчарук. – К.: “К.І.С.”, 2004. – 112 с.

7. Развитие систем обеспечения качества в высшем образовании: европейский ракурс (на материалах Европейских форумов по обеспечению качества высшего образования 2013 – 2016 гг.) / Научные редакторы: В.И. Байденко, Н.А. Селезнева // М.: НИТУ «МИСиС», 2016. – 248 с.

*Денисенко С.А., Гойдіна В.С.,
кафедра біологічної хімії ХНМУ*

СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНІ ІДЕЇ НАВЧАННЯ ВІДПОВІДАЮТЬ ВИМОГАМ І ЗАПИТАМ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Сучасний світ стрімко розвивається і те, що було новітнім вчора, сьогодні є зовсім звичайним. Сучасність диктує свої правила та норми. І ми повинні встигати за нею, самі піклуватися про свою обізнаність та науковий рівень.

Сучасне суспільство потребує нових підходів до освітнього процесу. Компетенції, що затребувані сьогодні, набувають статусу першочергових - це готовність змінюватися, готовність та вміння працювати в команді, вміння вирішувати питання в нестандартних ситуаціях, вміння вчитися упродовж життя та інші. Для набуття цих компетенцій необхідні зміни інноваційного характеру на всіх етапах науково-педагогічної діяльності. Студентоцентрироване спрямування освітньої діяльності потребує створення простору для розвитку професійних та особистісних рис студентів, необхідних для успішної діяльності. Виконання цих умов в освітніх програмах обумовлює спрямування освітнього процесу на кінцеві результати навчання, необхідність урахування пріоритетів особистості, яка навчається з наданням можливостей щодо вибору змісту, темпу, способу та місця навчання.

Студентоцентризм є новітнім та багатоплановим явищем і процесом.

По-перше, студентоцентризм – це позитивна реакція освітянського середовища на швидкоплинні потреби ринку праці, на потребу формування компетенцій.

По-друге, студентоцентризм – це новітня модель розвитку освіти, за якої студент з об'єкта перетворюється на суб'єкт освітньої діяльності та програми, тобто на активного учасника науково-освітнього процесу.

По-третє, студентоцентризм – це концентрація зусиль студента з урахуванням індивідуальних якостей, здібностей, на формування індивідуальних освітніх завдань та особистого профілю компетенцій.

По-четверте, студентоцентризм – це новий рівень особистої відповідальності того, хто навчається, за створення умов, за яких наприкінці освіти він має високі результати навчання та найсучасніші компетентності.

Студентоцентроване навчання передбачає активну навчальну діяльність студента при набутті необхідних знань та компетенцій; студентоцентроване навчання спрямоване на досягнення певного результату, що потребує зростання відповідальності за власне навчання. При цьому передбачається, що студент точно знає, для чого вступив до університету, вважається, що він є носієм певних цінностей трудового життя, як і життя в цілому.

При студентоцентрованому навчанні стимулюється як розвиток організаційного, методичного та технологічного забезпечення, так і змінюються ролі викладача й студента. Студент з об'єкта навчального процесу перетворюється на суб'єкт освітньої діяльності, тобто на активного учасника науково-освітнього процесу. Реалізація студентоцентризму має максимально наблизити освіту, навчання, виховання, набуття компетенцій до індивідуальних можливостей і життєвих планів студентів. Досягнення максимальної ефективності цього процесу може відбуватися шляхом активізації навчання, що реалізується за рахунок свідомості та активності, суб'єктності та синергійності. Підвищення свідомості та активності студентів ґрунтується на усвідомленні пріоритетів та самоменеджменті. Важливі в цьому процесі особистісні здібності студента під час засвоєння знань, що здобуваються через інтенсивну розумову діяльність. Наступний фактор – самостійна пізнавальна діяльність студента, що розглядається як система самостійних пізнавальних дій, яка реалізується через напрацювання та постійне застосування студентом певних методів самоуправління, спрямованих на досягнення певної мети, й покращує результати навчання. Передбачається, що студент має активну позицію автора свого життя, який свідомо ставить цілі із самореалізації та самовдосконалення, вирішує проблеми та визначає перспективи. Базуючись на принципах студентоцентризму, саме студент має впливати на зміст, методи, матеріали та темпи навчання. Загальні риси такого навчання – це активне, а не пасивне навчання, цілковите вивчення й розуміння змісту дисциплін; на особисту увагу заслуговує підвищення відповідальності та активності з боку студента. Викладач передає знання – студент набуває компетенції під час навчального процесу, що відбувається на базі взаємодії між студентом і викладачем. Положення студентоцентризму базуються на високій мотиваційній та пізнавальній активності студента, при цьому завжди враховуються його особливості й потреби. При студентоцентрованому навчанні змінюється роль викладача як керівника й консультанта, при організації навчального процесу, створенні індивідуальної програми, відбору інформації та ліквідації ви-

явлених пробілів у знаннях студентів. Крім того, перед викладачем ставляться завдання створення доброзичливих відносин зі студентом, дії викладача повинні бути спрямовані на підвищення мотиваційного рівня студента, його готовності до самонавчання й самовдосконалення. Сучасний студент не завжди виявляє зацікавленість до дисципліни, що вивчається. При студентоцентрованому навчанні студент поступово повинен перетворитися на активного та зацікавленого суб'єкта, що керує власним процесом навчання.

Студентоцентровані ідеї навчання відповідають вимогам і запитам сучасного суспільства, це стає підґрунтям до змін освітнього середовища, яке повинно забезпечити умови для саморозвитку й самореалізації особистості у професійній діяльності.

Якщо узагальнити все вищезгадане, то можна сказати, що студентоцентризм – це філософія сучасної освітньої діяльності. Створення нового прочитання, нового сприйняття, нових життєвих принципів, які вже сьогодні мають домінувати у стінах сучасного європейського університету.

Дерев'янченко Н.В.

M-LEARNING ПІД ЧАС ЗАНЯТЬ З ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ ТА МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНОГО НАВЧАННЯ

Застосування Інтернет-технологій є основою для створення нової форми – інтернет-навчання (E-learning), на якому базуються засади вже достатньо розповсюдженої в Україні дистанційної освіти. Однією із активних форм інтернет-навчання є мобільне навчання (M-learning).

Існує багато визначень поняття «мобільне навчання». Так, В. Кулев [8] розглядає мобільне навчання як навчання за допомогою мобільних засобів, незалежно від часу та місця, з використанням спеціального програмного забезпечення на педагогічній основі міждисциплінарного та модульного підходів. Як зазначає український науковець І. Зачепа, мобільне навчання передбачає, що до підручників пропонується величезна кількість додаткової (електронної) продукції, націленої на інтенсивніше використання мобільних пристроїв, тобто пропонується більше вправ на самостійне (автономне) опрацювання інформації за основними видами діяльності» [2, с. 194].

Як зазначають Р. Горбатюк та Ю. Тулашвілі (Тернопіль), запровадження M-learning у системі вищої освіти дасть такі переваги: 1) набагато зручніше використовувати одні й ті самі прийоми навчальної діяльності в аудиторії та поза нею; 2) створюється можливість безперервного навчання; 3) суб'єкти навчання отримують можливість взаємодіяти між собою та викладачем у будь-який час; 4) нові технічні пристрої та нові можливості здобувати світу приваблюють молодих людей, навіть тих, які втратили інтерес до навчання; 5) реалізація індивідуального підходу,